

Bécs, 1903. október 1. – Budapest, 1984. március 19.

Apja bőripari segéd, majd önálló kisiparos volt. Hat elemit, majd ipariskolát végzett. villanyszerelő segédként szabadult fel. 1923-tól vett részt a munkásmozgalomban, a bányászszakszervezetben volt bizalmi, főbizalmi, központi vezetőségi tag. 1926-tól a Magyarországi Szociáldemokrata Párt tagja; szervezőbizottsági és központi vezetőségi tag. Az 1930-as évek elejétől a pestszenterzsébeti pártszervezet végrehajtó bizottságának a tagja, a pártszervezet elnöke. A szociáldemokrata párt községi frakciójának segítségével helyezkedett el 1936-ban az Elektromos Műveknél, ahol 1944-ig osztálybizalmi volt. 1945-ben az üzemi bizottság tagja, hamarosan alelnöke, majd 1946-tól 1948-ig elnöke lett. Az 1944. márciusi német megszállást követően részt vett a pestszenterzsébeti illegális mozgalomban. Mint az erzsébeti segélyalap pénztárosa ő irányította a vidékről érkező pénzküldemények elosztását. 1945-től 1948-ig a Pestszenterzsébeti Nemzeti Bizottság, a képviselő-testület, valamint a Pest megyei törvényhatósági bizottság tagja. 1945-ben a fővárosi Elektromos Műveknél az üzemi bizottság alelnöke, 1946-tól 1948-ig elnöke volt. 1945. június 24-től az Ideiglenes Nemzetgyűlés tagja, 1945. november 4-étől az SZDP nagy-budapesti listájáról nemzetgyűlési, illetve országgyűlési képviselő volt. 1948. februárban kizárták a pártból, 1948. április 26-án lemondatták mandátumáról, majd elbocsátották állásából. 1950. június 29-én letartóztatták, majd koholt vádak alapján a Piller Gyula és társai per kilencedrendű vádlottjaként a Katonai Főtörvényszék másodfokon 1950. augusztus 29-én tizenkét évi börtönbüntetésre ítélte. 1955. szeptember 24-én szabadult; a pesterzsébeti Mélyfúrási Szerszámgyár és Gépjavító Vállalatnál kapott állást. 1960-tól a Bányaiipari Dolgozók Szakszervezete budapesti bizottsága elnökségének tagja. 1962 novemberében az MSZMP Politikai Bizottságának döntése alapján visszavették a pártba.